

Босоноги и небо

Ишао је целу јесен бос,
па му је онда поцрвенео нос.
Јесењом хладноћом занесен,
обуо је дубоке ципеле у јесен.
Одрасли га нису много волели,
и нису га много желели.
Једном га три дана није било нигде,
браћа су се питала да ли је игде.

Брат је био радознао сав,
када се Босоноги вратио гарав и прашњав.
„Не идите на море!“, Босоноги се жалио.
„Ја сам море запалио.“

Рекао је да се дрвеће ноћу креће
и да ипак слагати неће.
Када смо се ујутру пробудили,
дрвеће смо на истом месту видели.

Сутрадан, када се пробудио
рекао је да је небо пољубио.
Нису му веровала браћа,
без бар два доказа краћа.

На разна брда Босоноги их је водио
да би браћи угодио.
Када је до брда стигао
Отац га је са браћом видео.

Када су на море ишли
видели су нешто када су отишли.
Да море красе таласи плави,
Да је лагао, опет им се створило у глави.